Lieve Sanne, lieve Joris, lieve allemaal,

Ik ben de beste vriendin van Sanne sinds de middelbare school, en ik kan bevestigen: ze maakt al jaren verstandige keuzes.
Vandaag wel de beste tot nu toe.

Sanne en ik kennen elkaar sinds 2008, toen we in hetzelfde hockeyteam zaten en – waarom ook alweer? – één kluisje deelden.
Zij had altijd stiften, elastiekjes en pleisters bij zich.
Ik had… vooral rommel.
Sanne maakte het netjes en kleurde het label in, ik gooide er een mueslireep in en noemde het lunchplanning.
Zo ging dat toen al: zij creatief en spontaan, ik vooral blij dat ik naast haar mocht meelopen.

En toen kwam Joris.
Op Koningsdag, in Utrecht.
Sanne met een fiets die het die dag niet meer zag zitten, Joris met twee rechterhanden en – zo te zien – een inbussleutel die hij nog steeds overal in zijn jaszak vindt.
Hij repareerde haar fiets, zij bleef even hangen om “dankjewel” te zeggen, en drie uur later stonden ze nog steeds te praten.
Dat is wat ik vanaf het begin aan jullie heb gezien: het praktische naast het creatieve, het geduld naast het avontuur.
En heel veel praten, op de beste manier.

Hun eerste date was bij de grachten, natuurlijk.
Sanne stuurde mij na afloop een bericht waar alleen maar hoofdletters in stonden, plus een onscherpe foto van water en lichtjes.
“Hij is rustig,” zei ze, “maar niet saai.”

En toen wist ik: dit is serieus.

Maak je eigen gepersonaliseerde toespraak op trouwredes.nl

Na twee jaar trokken ze samen in, in Lombok.
Sanne nam de planten mee, Joris de gereedschapskist.
De verdeling was glashelder: als er iets hing, hing het recht; als er iets kaal was, kreeg het kleur.
En luidruchtige meningsverschillen over de juiste plek voor de boekenkast eindigden steevast met lasagne op zondag.
Dat is trouwens nog steeds hun ritueel: op zondag koken ze samen.
Je hoort het mes op de snijplank, het sissen in de pan, de rustige stem van Joris: “Zal ik roeren?”
en Sanne: “Ja, en daarna proeven.”
Daar zit zoveel liefde in dat kleine alledaagse.

Over liefde gesproken: op Texel vroeg Joris haar ten huwelijk.
Er stond wind, er was zand – overal zand – en Sanne had haar haar in een knoop die niet meer uit zou gaan.
Maar het was precies goed.
Geen groot gebaar, wel een groot moment.
En zij zei ja, heel gewoon en zeker.
Zoals jullie alles doen: zonder poeha, met overtuiging.

Jullie zijn ook de mensen die zondagochtenden opofferen om op de neefjes te passen.
Ik heb Joris een Duplo-brandweerwagen zien bouwen met serieuze tactische voorbereiding, terwijl Sanne twee peuters leerde hoe je een banaan opdeelt alsof het een kookshow is.
Zorgzaam, loyaal, en echt een team.

Over teams gesproken: Sanne noemt Joris al jaren “de meest betrouwbare wegkapitein”.
En dat klopt.
Hij stuurt, hij wacht, hij remt als het moet.
En zij zorgt dat het nooit saai wordt.

Maak je eigen gepersonaliseerde toespraak op trouwredes.nl
Dat brengt me bij de anekdote die ik heb beloofd over Sanne’s eerste poging tot wielrennen.
We spreken af voor een kort rondje.
Sanne verschijnt in een felgeel jasje, met een sjaal om – een sjaal! – en vraagt heel serieus: “Moet ik nog lucht in mijn banden of kan dat ook later?”
Na drie kilometer zegt ze: “Ik ben volgens mij geboren voor de afdaling.”
We waren in Leidsche Rijn.
Er is geen afdaling in Leidsche Rijn.
Twee straten verder reed ze zo enthousiast een rotonde op dat ze per ongeluk aansloot bij een groepje mannen van een club met matching sokken.
Sanne zwaaide, alsof het de bedoeling was.
En wie kwam er heel kalm aanglijden?
Joris.
“Links aanhouden, niet kletsen op de rotonde,” zei hij, terwijl hij haar weer bij ons in het wiel zette.
Vanaf dat moment was ze verkocht.
Niet aan de rotondes – aan hem.

Samen hebben jullie inmiddels meer meegemaakt dan in één speech past.
Pubquizavonden waarop Sanne de creatieve rondes wint en Joris alle obscure feitjes over bruggen paraat heeft.
Een reis door Japan waarin ik berichten kreeg met foto’s van ramen, tempels, nóg meer ramen, en Joris die heel gelukkig keek bij een automaat met perfect geordende treinkaartjes.
En altijd datzelfde beeld: twee mensen die elkaar aanvullen.
Sanne, jij brengt kleur en ideeën.
Joris, jij brengt rust en richting.
Samen bouwen jullie geen luchtkasteel, maar een huis waar het licht elke dag aangaat.

Dus, lieve Sanne en Joris,
blijf elkaar blijven kiezen in het kleine.
In de zondagse saus, in de tegenwind, in de vragen waar geen handleiding voor

is.

Maak je eigen gepersonaliseerde toespraak op trouwredes.nl

Blijf praten zoals op die eerste dag bij de grachten.
Blijf lachen zoals op die rotonde.
En blijf koken voor iedereen die hongerig aanwaait, inclusief mij – dit is geen subtiele hint, dit is een directe uitnodiging.

Lieve gasten, willen jullie samen met mij jullie glazen heffen
op dit geweldige koppel, op zeven jaar die voelen als een begin,
op nog meer rondjes zonder afdaling,
en op een leven waarin de wegkapitein en de creatiefste copiloot elkaar blijven vinden.

Op Sanne en Joris!

Deze toespraak is gemaakt met trouwredes.nl.Beantwoord een paar vragen en genereer je eigen gepersonaliseerde toespraak nu optrouwredes.nl

Maak je eigen gepersonaliseerde toespraak op trouwredes.nl